

UGRAI REFORMÁTUS HÍRMONDÓ

A Biharugrai Református Egyházközség időszaki kiadványa

Különszám

Látom a láthatatlan

Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem. Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. Nem hagylok titeket árván, eljövök hozzátok. Még egy kis idő és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek és ti is élni fogtok. (Jn 14:12b-19)

Minden évben, a nagyhét napjai közül a nagyszombat a legnehezebben megragadható. Vasárnapon ugyanis Jézus tanítványai kíséretében ünnepélyesen bevonul Jeruzsálembe. Hétfőn megtisztítja a templomot kizavarva onnan a pénzváltókat és az áldozati állat árusokat. A keddi nap nagyon részletesen van leírva. Jézus a templomban példázatot mond a szegletkőről és a királyi menyegzőről. Vitázik a papokkal, farizeusokkal és a sadduceusokkal a maga hatalmáról és a feltámadásról. A szerdai nap nincs külön megemlítve, az is lehet, hogy a keddi nap történéseinek egy része átcúsúzott szerdára. Ellenfelei nincsenek jelen, épp az elfogásának tervén dolgoznak. Csütörtökön a tanítványai körében Jézus az utolsó vacsora szentségét ajándékozza nekünk, majd elvonulnak imádkozni a Getcsemáné kertbe. Ahol Júdás árulása révén megtalálják a templomi őrség katonái, és a főpapok elé citálják. Nagypénteken megtörténik Jézus elítélése a Nagytanács előtt, és Pilátus is halálra ítéli, engedve a főpapok által felkorbácsolt tömeg nyomásának. Az ítéletet haladéktalanul végre is hajták. A világtörténelem legsötétebb napja ez. A Jézust elfogó katonák elől menekülve a tanítványok elbújdosnak, bezárkóznak. Nagyszombaton csend van. Gyáva némaság. A félelem által megbénított megkötözöttség.

Talán soha ennyire még nem tudtunk azonosulni a tanítványok ezen helyzetével. Félelem, tanácstalanság, az élet féltése. Mindenki gyanús. Mindenki potenciális veszélyforrás. Ha biztonságban akarjuk tudni magunkat el kell tűnni, láthatatlanná kell válni. És éppen ebből a helyzetben fordít nagyot a mi Istenünk. Amikor nem látunk semmit. Amikor nem hallunk semmit. Amikor elcsendesül a világ körülöttünk és bennünk. Akkor hallhatjuk meg az Ő életet jelentő szavát. Csak akkor láthatjuk a láthatatlant. Mint Reményik Sándor az Üres templomban című versében.

Most majd minden templom üres, szerte a világban. Nem lehet, nem szabad ilyen formában együtt lennünk. De Jézus ígérete nyomán, szemünk megnyílhat és ami a világ előtt rejtve marad, az számunkra lelepleztetik. Jézus nem maradt a sírban. Feltámasztotta Őt az Atya hatalma. Mégpedig arra a dicsőséges új életre amire mi magunk is vágyunk. **Az az élet, amiről úgy gondoljunk, hogy talán, egyszer majd, ki tudja mikor megadatik, az már jelen van. Itt van közöttünk. Jelen van és munkálkodik. És mi felismerhetjük, sőt láthatjuk.**

Tisztelettel és szeretettel: Szabó Árpád Csaba, lelkipásztor.

2020. április 12. Húsvétján, Biharugra